

Gammelt venskab

af Charlotte Krainert

Indhold

En træt Hanne	3
De to veninder	7
Frankrig	8
Pia og ferie	11
Hjemme hos Hanne og Henrik	12
Sprog	13
Nye møbler	15
Venner uden børn	17
Nej eller ja til børn?	20
Telefonsamtale med Pia	23
Telefonsamtale med Pia	24
En dato for et møde	27
Pia i Århus	29
John	31
Pia og Hanne	32
Snak om madlavning	34
Arbejde	36
Bryllup	38
Børn og arbejde	40
Pia sygdom	43
Beslutningen	47

En træt Hanne

Hanne kommer hjem fra arbejde.

Hun går ind i opgangen
og låser gadens lyde ude.

Hun åbner brevkassen
og tager dagens post.
Og avisen.

Hun er træt.
Men hun skal også arbejde hjemme.
I dag skal Hanne købe ind og lave mad.
Henrik skal til møde
og kommer sent hjem.

Hun vil først slappe af
med en kop kaffe
og avisen.

Hun vil også læse dagens post.

Der er 2 breve.
En regning fra vvs-manden.
Og et brev!

Sådan et helt almindeligt brev.
Skrevet i hånden på hvidt papir.
Meget personligt.
Og meget sjældent.

Brevet fra Pia
Kære Hanne.

Jeg håber,

du har det godt.

Du flyttede til Århus for 8 år siden.

Jeg bor stadigvæk i Odense.

Din adresse fik jeg af Jesper, din bror.

Jeg så ham i Odense i sidste uge.

Han bor stadigvæk i Middelfart,

men det ved du vel.

Hvordan går det hos dig?

Her går det godt.

Jeg er gift og har 2 børn.

Kristian er 6 år og går i skole.

Han er glad for at gå i skole.

Om eftermiddagen går han i SFO.

Sofie er 4 år og går i børnehave.

Hun har mange venner i børnehaven.

Hver weekend leger hun også med sine venner.

Kristian og Sofie slås meget.

Søskende er ikke altid bedste venner.

Det er nok helt normalt.

Min mand kender du.

John og jeg blev gift for 2 år siden.

Vi blev gift i kirken.

Kun familien var med.

Det er dyrt at holde bryllup.

Det var en lille, men dejlig fest.

Vi bor i et rækkehus udenfor Odense.

Har du børn, Hanne?

Du elsker børn,

så det har du nok.

Jeg arbejder på et kontor,

men kun på deltid.

Jeg arbejder 20 timer om ugen.

*John arbejder alt for meget.
Han åbnede sit eget værksted for 1 år siden.
Før var han ansat som mekaniker hos Ford.*

*Arbejder du som pædagogmedhjælper?
Måske er du pædagog nu
og arbejder i en børnehave.*

*Du må have det godt.
Jeg håber,
vi kan ses en dag.*

*Mange kærlige hilsener
fra din gamle veninde
Pia.*

De to veninder

Hanne bliver glad.
Hun har ikke set Pia i mange år.

De var meget gode veninder.
Dengang fortalte de hinanden alting.
De snakkede om kærester
og om forældre.
De gik i butikker sammen.
De gik også i biografen.

Frankrig

Engang rejste de til Frankrig.
Hanne smiler.
Hun husker ferien i Frankrig.
Det var en god ferie.
De rejste rundt i en gammel gul bil i 3 uger.
De boede på billige hoteller
i bjergene og ved stranden.
Der var meget smukt i Frankrig.

Bilen gik ikke i stykker på turen.
Den kørte godt
op og ned ad bakke.

Den kørte fint i alle sving.

Men efter de 3 uger var det slut.

Motoren gik i stykker ved grænsen til Danmark.

Det var som om,
den ikke ville hjem.

Pia og Hanne ringede til Hannes storebror, Jesper.

Han boede også i Middelfart dengang.

Jesper havde en ny bil.

Han kørte over broen
og ned til den tyske grænse.

Jesper var meget glad for bilen.

Det var en meget smart bil,
og den kunne køre hurtigt.

Jesper kom i en flot rød sportsvogn.

Han hentede Hanne og Pia.

Men ikke bilen.

Den gamle gule bil kom aldrig til at køre igen.

Måske havde bilen det bedre i Frankrig.

Vejret er bedre i Frankrig.

Og bilen var en gul Citroën.

En gul citron med hjul.

Citroner har det bedst i Frankrig!

Pia og ferie

Pia taler dansk og engelsk.

Hanne elsker Frankrig og taler også fransk.

Hanne tænker på Pia.

Måske kører Pia på ferie

med familien om sommeren.

De bor måske på hotel

eller i campingvogn.

De sover sikkert ikke i telt.

Pia kan ikke lide at sove i telt.

Hun elsker zoo.

Elefanter og giraffer,

men hun er bange for små dyr.

Hun kan få mareridt af insekter.

Hanne kender Pia.

Pia kender Hanne.

Men måske er Pia en anden Pia nu.
Måske kender de ikke hinanden mere.
Måske kan de ikke grine sammen mere.

Men Pia vil gerne se Hanne igen,
og Hanne vil gerne se Pia igen.

Hjemme hos Hanne og Henrik

”Hej, Hanne,”
siger Henrik.

Henrik giver Hanne et kys.

”Hej.
Har du haft en god dag?”
spørger Hanne.

”Jo tak.
Men meget arbejde som altid.
Hvad med dig?”

Hvordan var din dag?"

spørger Henrik.

"Jeg har snakket med forældre og passet børn.

Der er kommet 2 nye børn i børnehaven.

De er født i Danmark,

men forældrene er fra Somalia."

Sprog

"Taler de dansk?"

spørger Henrik.

"På mit arbejde har vi en afrikaner.

Han taler dansk og engelsk på arbejde.

Men hjemme taler han et tredje sprog.

Hans børn taler vist ikke dansk."

"De lærer dansk i vuggestuen og i børnehaven.

Vi taler dansk med børnene,

og børnene taler dansk med hinanden.

Jeg kan ikke tale arabisk, tyrkisk

og alle de andre sprog.
Vi har børn fra mange lande,”
siger Hanne.

”Alle forældrene vil gerne give deres børn noget af dem selv.

De lærer om andres værdier
i vuggestuen, børnehaven og skolen.
Måske får de danske venner,”
siger Hanne.

”Du taler mange sprog, Hanne.”

”Jeg kan kun tale dansk i børnehaven.
Børnene forstår ikke engelsk, tysk og fransk,”
siger Hanne.

”Jeg kommer til at tænke på ferie og Frankrig.
Pia har skrevet et brev til mig.
Pia er min gamle veninde fra Odense.
Vi gik i skole sammen.

Vi var næsten naboer.
Hun kender også Jesper,”
siger Hanne.

”Det var da dejligt!”
siger Henrik.

Nye møbler

De kan ikke nå at se nyhederne kl. 19.
Hanne og Henrik spiser sent i dag.
Klokken er næsten 20.
De spiser og snakker sammen.
De snakker om arbejde og mad.
Og møbler.

De skal have nye møbler.
Deres sofa er helt brugt.
Når de får tid,
vil de gå i butikker sammen.

Ikke i morgen.
I morgen får de gæster til spisning.
De vil lave noget spændende og lækkert.
Noget med fisk,
for den ene af gæsterne er vegetar.
Kød og møbler må vente.

Hanne har været på nettet og har set på møbler der.
De vil gerne have en lys sofa.
Henrik synes,
stof er flot.
Hanne synes,
det er praktisk med læder.
Pia har børn og har sikkert lædermøbler.
Brunt læder.
Hun kan ikke lide sorte møbler.
Hvis hun stadig er den gamle Pia.
Pia, som Pia var engang.

Hanne vil ringe til Pia.
Taler de godt sammen i telefonen,

kan de måske ses.

Venner uden børn

Hanne og Henrik har fri.

Henrik skal arbejde et par timer,
men han skal ikke på kontoret.

Han er arkitekt og arbejder tit hjemmefra.

De står sent op,

fordi det er søndag.

De læser avis og snakker sammen.

I går havde de gæster.

Et par venner uden børn.

De kom til aftensmad kl. 19.

Vennerne vil ikke have børn.

Manden arbejder sammen med Henrik.

De arbejder meget begge to.

De elsker at arbejde.

Arbejdet er også en hobby.
De samler vist på arbejdstimer.

Og de elsker kunst.
De har mange malerier.
Og ting.
De rigtige ting i en flot lejlighed.
De har ingen møbler fra Ikea.
Kvalitet er vigtig.
Og design.

Kvinden har et firma.
Hun tegner og syer modetøj.
Hun rejser til mange lande.

De har ikke tid til børn.
Hver dag har de travlt.
De vil gerne arbejde,
men ikke passe børn.

Hanne elsker også sit arbejde.
Hun elsker børn,
men hun kan ikke få børn selv.

Måske vil Henrik og Hanne adoptere et barn.

En dreng
eller en lille pige.
Fra Kina måske.
De vil gerne have et lille barn.

Hanne vil gerne.

De taler meget om det.

Især Hanne.

Nej eller ja til børn?

”Vi kan ikke gå på café om lørdagen
og spise morgenmad eller frokost,”
siger Henrik.

”Jeg passer børn og passer børn.
Jeg elsker børn,
men jeg vil gerne have mit eget barn,”
siger Hanne.

”Vi kan ikke sove længe om søndagen,
og jeg kan ikke arbejde hjemme.
Børn vågner tidligt om morgenen.
Børn græder.
De larmer,”
siger Henrik.

”Det går nok.

Vi kan også tage barnet med på café.
siger Hanne.

”Det er ikke noget problem.”

”Men Hanne.

Har du tænkt på,
at barnet kan være handicappet?”
spørger Henrik.

”Og barnet kan blive alvorligt syg.
Eller komme ud for en ulykke!”

”Vi har snakket om det her mange gange før,”
svarer Hanne.

”Vi to har ikke nummeret på hospitalet liggende.
Vi sidder heller ikke på en førstehjælpskasse,
fordi vi er bange for sygdom og ulykker.
Vi lever og tager chancer.
Livet er fyldt med muligheder.”

”Pia har børn.

Hun har 2 børn.
En dreng på 6 år
og en pige på 4 år.
Jeg har lyst til at ringe til Pia,”
siger Hanne.

”Måske står Pia ikke på ski.
Jeg elsker vores skiferie i Frankrig.
Hvis vi havde mere tid,
ville jeg gerne af sted flere gange om året.
Jeg går ind og arbejder,”
siger Henrik.

Henrik råber til Hanne fra kontoret:
”Du vil også gerne læse videre.
Du vil være psykolog.
Du kan ikke både læse og have børn.
Børn tager meget tid.”

Hanne går.
Henrik har måske ret.

Men hun vil gerne begge dele.
Hanne vil have børn,
eller bare ét barn.
Hun vil også gerne læse videre.

Telefonsamtale med Pia

Hanne går på internettet.

Hun finder Pias telefonnummer.

”Hallo.

Det er Pia,”

siger Pia i telefonen.

”Hej Pia.

Det er Hanne.

Du har skrevet et brev.

Det er jeg meget glad for,”

siger Hanne.

”Hej Hanne.

Det er mærkeligt at snakke sammen igen.

Det er mange år siden.

”Hvordan går det?”

”Jo tak,”

siger Hanne.

”Det går godt.

Jeg arbejder i en børnehave.

Som pædagog,

men jeg vil gerne læse til psykolog.

Jeg bor sammen med en mand her fra Århus.

Han hedder Henrik,”

siger Hanne.

”Selvfølgelig arbejder du med børn.

Det passer til dig.

Hvor mange har du selv?”

spørger Pia.

”Øh. Tja. Ingen.

Vi har ingen børn.

Vi vil gerne,

men vi kan ikke,”

siger Hanne.

”Det må du undskylde.

Du elsker børn,
så jeg.....
Det må du meget undskylde, Hanne,”
siger Pia.

”Måske adopterer vi et barn.
Hvis Henrik også vil.
Og hvis vi kan,”
siger Hanne.

”Ja.
Det koster mange penge,”
siger Pia.

”Vi skal godkendes først,”
siger Hanne.

”Jeg håber det bedste,”
siger Pia.

”Skal vi ses en dag?
Så kan vi snakke om gamle dage.”

En dato for et møde

De kigger begge to i en kalender.

”En søndag er bedst,”

siger Pia.

”John kører tit børnene til sport om lørdagen.”

De finder en dato i kalenderen.

3 uger senere skal de mødes.

Pia vil gerne besøge Hanne i Århus,

men hun kender ikke byen.

”I bor på Frederiks Allé.

Jeg kender ikke gaderne.

Er det svært at parkere der?

spørger Pia.

”Du kan parkere på en sidegade,”

siger Hanne.

Tag din mobiltelefon med.

Hvis du nu farer vild,”

siger Hanne.

”Vi kan også gå på café.

Men du skal først se,

hvor vi bor.”

”Det er fint,”

siger Pia

”Vi mødes på din adresse.

Er der elevator?”

”Vi bor jo på 3. sal,

og der er kun trapper.

Desværre.

Sådan en dag med mange poser er det ikke sjovt.

Men ellers giver det god motion.

Vi ses hos Henrik og mig.

Jeg sender nok Henrik i byen.

Vi skal have en pigesnak,”

siger Hanne.

”Det lyder godt.
Jeg glæder mig til at se dig,”
siger Pia.

”I lige måde.
Ha’ det godt så længe.”
siger Hanne.

”Det må du også.
Hej,”
siger Pia

”Hej hej,”
siger Hanne.

Pia i Århus

Det er søndag igen.
3 uger er gået.

Henrik besøger en ven.

Hanne bager brød
og laver salat.
Pia kommer til frokost kl. 13.

Telefonen ringer.
Det er Pia.
Hun ringer fra bilen.
”Jeg er på vej.
10 minutter,”
siger Pia.

Der er mange biler,
men Pia finder en parkeringsplads.
Hun stiller p-skiven.

Pia kan ikke nå dørtelefonen.
Hun prøver med den ene hånd.
I den anden hånd har hun en pose.
Der er blomster og fotos i posen.

Blomsterne er til Hanne.

Måske vil Hanne gerne se billeder.

Der er fotos af huset.

Der er også billeder af børnene.

John

”Lad mig,”

siger John og ringer på dørtelefonen.

John åbner døren til opgangen.

Der er to trin.

”Du bliver vist nødt til at hjælpe mig,”

siger Pia.

”Kørestolen kan ikke komme op uden rampe.”

”Du har kørt bilen hele vejen.

Du kan selv komme ind og ud af bilen.

Du kan køre hen ad fortovet,

men trapper og kørestole passer stadig ikke sammen,”

siger John.

”Hvis du bare får mig op på 3.

Er det ok?

Jeg ringer til dig,
når jeg skal hentes.”

Pia strækker hals.

John bøjer sig og kysser hende.

”Hav en rigtig god dag med Hanne.

Jeg går i biografen og har telefonen på lydløs.

Jeg skal nok tjekke den,”

siger John.

John siger hej og går ned ad trappen.

Pia ringer på døren.

Pia og Hanne

”Hej Pia.

Velkommen.

Jamen, jeg vidste da ikke...

Hvad er der sket?

Hvordan er du kommet op ad trappen?
Hvordan er du kommet til Århus?”
spørger Hanne.

”Det var mange spørgsmål på én gang,”
svarer Pia og smiler.

”Ja, det er da også rigtigt.

Kom indenfor.

Hvor er det længe siden.

Jeg har glædet mig meget til at se dig,”
siger Hanne.

”I lige måde.

Værsgo,”

siger Pia.

”Kan du stadigvæk lide hvide blomster?”

”Hvor er de smukke.

Jeg vil altid elske hvide blomster.

Hvid er sne og frost,”

siger Hanne og smiler.
Hvor ser du godt ud.
Du ligner dig selv.
Altså...”

Hanne hjælper Pia med at få jakken af.
Pia kører ind i stuen.
”Vil du hjælpe mig over i en stol?
Jeg føler mig bedre tilpas,
når jeg sidder i en stol.”

Snak om madlavning

De snakker og snakker.

”Vi glemmer at spise,”
siger Hanne.
”Nu skal jeg hente maden.”

”Det dufter dejligt.
Har du bagt brød, Hanne?”

”Ja.

I weekenden har jeg tid til at bage.
Jeg kan godt lide at lave mad,
men jeg har ikke så meget tid mere.
Henrik er også god til at lave mad,
men han har aldrig tid.
I weekenden hjælper vi hinanden.
Mandag laver Henrik altid mad.
Jeg går til gymnastik om mandagen,”
siger Hanne
og sætter maden på bordet.

”Jeg kender det godt.
John kommer også altid sent hjem.
Måske vil han gerne komme sent hjem.
Han kan ikke lide at lave mad,”
siger Pia og smiler.
”Børnene hjælper mig,
og John vasker op.”

Hanne og Pia spiser og snakker.

De snakker om gamle dage,
og de snakker om ferie og familie.

Arbejde

”Er du glad for dit arbejde?”
spørger Hanne.

”Jeg er glad for at være på kontoret.
Det er dejligt at snakke med mennesker hver dag.
Jeg passer telefonen i receptionen,”
siger Pia.

”Jeg er også glad for mit arbejde i børnehaven,
men der er meget larm.
Der er mange børn,
men ikke så mange pædagoger
og pædagogmedhjælpere,”
siger Hanne.

”Børn har brug for andre børn.

De vil gerne lege,
men de vil også gerne snakke med voksne.
Vi har bare ikke meget tid,”
siger Hanne.

”Men børnene har forældre,”
siger Pia.

”Forældre og børn er jo trætte om aftenen.
De kommer sent hjem.
De skal købe ind, lave mad og spise.
Børnene skal tidligt i seng.
Du arbejder på deltid,
men mange mennesker arbejder på fuld tid,”
siger Hanne.

”Du vil læse videre,”
siger Pia.

”Ja.
Jeg vil gerne være psykolog.

Jeg skal læse på universitetet i lang tid.
Men jeg vil gerne være børnepsykolog,”
siger Hanne.

”Du tjener måske flere penge som psykolog?
Måske kan I nemmere adoptere et barn?”
spørger Pia.

”Henrik har et godt job.
Vi skal snart til samtale.
Vi skal først godkendes til adoption,”
siger Hanne.

”Der er mange regler,”
siger Hanne.

Bryllup

”Skal I så giftes?”
spørger Pia.

”Vi blev gift i sidste måned.

På Rådhuset.
Det var hurtigt.
Vi købte en flaske champagne.
Vi havde ikke nogen fest.
Det var kun Henrik og mig.
Der var ingen gæster,”
siger Hanne.

”Tillykke, Hanne.
Men ingen fest.
Og på Rådhuset
Ingen brudekjole

og ingen gaver.

Hvorfor ville du ikke giftes i en kirke?"

spørger Pia.

Børn og arbejde

"Henrik ville gerne giftes i en kirke.

Men jeg ville ikke.

Jeg vil gerne adoptere.

Men Henrik vil ikke.

Men han siger nok ja alligevel,"

siger Hanne.

"Han vil gerne gøre mig glad."

"Måske er han bange for ansvar.

Eller måske vil han ikke dele dig med nogen.

Kan han godt lide børn?"

spørger Pia.

"Ja. Ja.

Henrik elsker børn,"

siger Hanne.

”Men han vil gerne beholde sin frihed.”

”Men han ville gerne giftes og endog i en kirke,”
siger Pia.

”John og jeg var enige.
Han ville giftes i en kirke,
og jeg ville også.
Vi ville begge to gerne have børn,
men kun to,”
siger Pia.

”Det er dyrt at have børn.
De vokser og vokser.
Tøj er dyrt.
Og legetøj.
Mad koster også mange penge.
De skal have TV og PC.
De skal i biografen og på tur med skolen.
Store børn skal til fester.

Cykler og kørekort.”

”Men det er også en stor glæde.
Når man får en alvorlig sygdom,
er man ikke helt den samme person mere.

Jeg er stadig økonomisk.
Jeg ved,
at pengene kan slippe op.
Men nu ved jeg også,
at tiden pludselig kan slippe op.”

”Ja, du her ret,”
siger Hanne.
”Og man skal vælge,
hvad tiden skal bruges til.
Børn for eksempel.
Henrik har altid travlt.
Jeg vil gerne arbejde på deltid.
Men først vil jeg læse på universitetet,”
siger Hanne.

”Henrik vil ikke arbejde på deltid.
Han vil have tid til sit arbejde.”

”Han bliver glad for barnet.
Han glemmer måske sit arbejde,”
siger Pia.

”Det tror jeg ikke.
Måske får han tid til begge dele.
Arbejde og barn.
Det håber jeg.
Jeg vil ikke være gift
og enlig mor,”
siger Hanne.

Pia sygdom

”Men fortæl nu om dig selv, Pia.
Hvis du altså vil,”
siger Hanne.

”Jeg har denne her sygdom.

Sclerose.

Den har jeg haft længe,

men det er blevet værre.

Derfor giftede vi os for to år siden.

Jeg kører i en speciel bil,

men jeg kan ikke komme op ad trapper.

Vi har en rampe hjemme.

Jeg kan køre op ad rampen og låse mig ind i huset.

Inde i huset er der ingen dørtrin.”

”Men hvordan kom så op ad trapperne her?”

spørger Hanne.

”John hjalp mig,”

svarer Pia.

”John!

Men hvor er han så nu?”

spørger Hanne.

”Han er i biografen.
Han henter mig senere,”
svarer Pia.

”Vil du så lige skrive en sms til ham.
Han er velkommen her,”
siger Hanne og giver Pia et smil og et klap på armen.
”Hvad med børnene?
Hvem passer dem?”

”Det gør min søde mor,”
siger Pia og smiler.
Hanne og Pia snakker og snakker.

De glemmer ikke at spise,
men de smager næsten ikke på maden.
De har for travlt med at tale med hinanden.

Så ringer det på døren.
Det er John.
John og Hanne giver hinanden et knus.

Det er lang tid siden,
de har set hinanden.

”En anden gang må du ikke bare sådan stikke af,”
siger Hanne.

”Så må du da komme indenfor og spise med.

Og I må tage børnene med.

Jeg skal nok sørge for,

at Henrik er hjemme,”

siger Hanne.

De siger farvel til hinanden,
og de giver hinanden et knus.

Måske ses de snart igen.

8 år er lang tid.

Der må ikke gå 8 år igen.

Hvad laver Pia mon om 8 år?

Hvad laver Hanne?

Pia har vist Hanne,

hvordan hun kan komme på Facebook.

De har aftalt at skrive til hinanden.

De vil lægge billeder ud.

De vil ikke glemme hinanden.

Beslutningen

Henrik ringer.

”Har I hygget jer?

Måske har I snakket om de dumme mænd hele dagen?”

Henrik griner i telefonen.

”Næste gang vil jeg gerne have,
at du også er der.

Så kan vi være sammen alle 4.

Eller 6.

Jeg har også inviteret Pias børn med,”
siger Hanne.

Hanne fortæller om Pia.

Om at blive syg
og ikke blive rask igen.

At leve med sygdom hver dag.

Og også have børn.

”Hvad med dig.

Har du hygget dig?”

spørger Hanne.

”Ja. Ja.

Det kan du tro.

Vi har snakket om biler og arbejde.

Ikke om kvinder og børn,”

siger Henrik.

Henrik inviterer Hanne ud at spise.

”Vi må nyde friheden.

Pludselig er vi også forældre,”

siger Henrik og griner igen.

”Kender du Rådhuset?

Vi ses ved Rådhuset om 1/2 time,

hvis du kan,”

siger Henrik.

Henrik er i godt humør.

Han laver sjov.

”Jeg ved,

hvor Rådhuset er.

Og jeg er der om 1/2 time,”

siger Hanne og smiler.

Hanne er glad.

Det var dejlig at tale med Henrik.

Det var også godt at tale med Pia igen.

Pia og Hanne grinede ikke så meget i dag.

I gamle dage grinede de meget.

De gode gamle dage.

For mere end 8 år siden.

De er ikke helt unge mere.

De er blevet ældre

og måske mere alvorlige.

Men Henrik er ikke alvorlig i dag.

Han laver sjov.

”Jeg vil ikke være en kedelig far.

Jeg vil være en sjov far,”

siger han, da de mødes.

”Men er du nu sikker på,

det er det rigtige,

vi gør.

Er det godt for os at adoptere et barn?”

spørger Hanne.

Selvfølgelig skal vi have et barn.

Nogle gange skal man have tid til at tænke.

Og nogen tænker bedst alene.

Og i længere tid,”

siger Henrik og kysser Hanne.

”Skal vi gifte os?”

spørger han.

”Vi er allerede gift,

dit søde fjols,”
svarer Hanne og smiler.